TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. sausio 25 d.[1]

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Muitų sąjunga — Skolos muitinei atsiradimas dėl neteisėto prekių įvežimo — Skolininko sąvoka — Juridinio asmens darbuotojas, sudaręs sąlygas neteisėtai įvežti — Nesąžiningo arba akivaizdžiai aplaidaus elgesio nustatymas“

Byloje C-679/15

dėl *Finanzgericht Baden-Württemberg* (Badeno-Viurtembergo finansų teismas, Vokietija) 2015 m. gruodžio 1 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2015 m. gruodžio 17 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Ultra-Brag AG

prieš

Hauptzollamt Lörrach

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen, teisėjai M. Vilaras (pranešėjas), J. Malenovský, M. Safjan ir D. Šváby,

generalinis advokatas N. Wahl,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas Europos Komisijos, atstovaujamos L. Grønfeldt ir M. Wasmeier,

susipažinęs su 2016 m. spalio 26 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307), iš dalies pakeisto 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1791/2006 (OL L 363, 2006, p. 1) (toliau – Muitinės kodeksas), 202 straipsnio 3 dalies pirmos ir antros įtraukų ir 212a straipsnio išaiškinimo.

1 — * Proceso kalba: vokiečių.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant logistikos įmonės *Ultra-Brag AG*, teikiančios, be kita ko, vežimo Europos vidaus vandenimis paslaugas, ir *Hauptzollamt Lörrach* (Leracho centrinė muitinė, Vokietija) ginčą dėl skolos muitinei, kuri atsirado neteisėtai įvežus prekes į Europos Sąjungos muitų teritoriją, sumokėjimo.

Teisinis pagrindas

3 Muitinės kodeksas buvo panaikintas 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013, p. 1).

4 Muitinės kodekso 38 straipsnio 1 dalyje buvo nurodyta:

„Asmuo, gabenantis į Bendriją prekes, įvežtas į Bendrijos muitų teritoriją, turi nedelsdamas, laikydamasis muitinės nustatyto maršruto ir vykdydamas jos nurodymus, jeigu jie duoti, šias prekes pristatyti:

a) į muitinės nustatytą muitinės įstaigą arba į bet kurią kitą muitinės nustatytą arba patvirtintą vietą arba

<…>“

5 Šio kodekso 40 straipsnyje buvo numatyta:

„Į Bendrijos muitų teritoriją įvežamas prekes, išskyrus gabenamas transporto priemonėmis, kurios tik vyksta per Bendrijos muitų teritorijai priklausančius teritorinius vandenis arba oro erdvę be sustojimo šioje teritorijoje, muitinei turi pateikti asmuo, kuris jas įveža į minėtą teritoriją, arba, atitinkamais atvejais, asmuo, kuris prisiima atsakomybę už jau įvežtų prekių gabenimą. Prekes pateikiantis asmuo turi nurodyti anksčiau pateiktą ir su tomis prekėmis susijusią bendrąją deklaraciją arba muitinės deklaraciją.“

6 Remiantis Muitinės kodekso 185 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa:

„Bendrijos prekės, eksportuotos iš Bendrijos muitų teritorijos ir per trejus metus grąžintos atgal į šią teritoriją bei išleistos į laisvą apyvartą, suinteresuoto asmens prašymu neapmokestinamos importo muitais.“

7 To paties kodekso 202 straipsnyje buvo nustatyta:

„1. Importo skola muitinei atsiranda:

a) neteisėtai įvežant į Bendrijos muitų teritoriją importo muitais apmokestinamas prekes arba

<…>

Taikant šį straipsnį neteisėtu įvežimu laikomas bet koks prekių įvežimas pažeidžiant 38–41 straipsnių ir 177 straipsnio antrosios įtraukos nuostatas.

2. Skola muitinei atsiranda neteisėto prekių įvežimo momentu.

3. Skolininkais laikomi:

— asmuo, neteisėtai įvežęs tokias prekes,

— bet kurie asmenys, dalyvavę neteisėtai įvežant prekes ir žinoję arba, yra pagrindo manyti, turėję žinoti, kad toks prekių įvežimas neteisėtas, ir

— bet kurie asmenys, įsigiję arba laikę atitinkamas prekes ir jų įsigijimo arba gavimo metu žinoję arba, yra pagrindo manyti, turėję žinoti, kad prekės buvo įvežtos neteisėtai.“

8 Muitinės kodekso 212a straipsnis buvo suformuluotas taip:

„Jeigu muitinės teisės aktai numato palankų muitų tarifo režimą tam tikros rūšies prekėms arba dėl jų galutinio vartojimo, jas neapmokestinti arba pagal 21, 82, 145 arba 184–187 straipsnius visiškai ar iš dalies atleisti nuo importo arba eksporto muitų, toks palankus muitų tarifo režimas, neapmokestinimas arba atleidimas taip pat taikomas tais atvejais, kai muitinės skola atsiranda pagal 202–205, 210 arba 211 straipsnius, jeigu atitinkamas asmuo nesielgė nesąžiningai arba akivaizdžiai aplaidžiai ir jeigu toks asmuo pateikia įrodymą, kad buvo įvykdytos kitos palankiam režimui, neapmokestinimui arba atleidimui nuo muito sąlygos.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

9 2010 m. gegužės 25 d. *Ultra-Brag* iš Sąjungos muitų teritorijos į Birsfeldeną (Šveicarija) vidaus vandens keliais eksportavo du transformatorius ir du dviejų ratų komplektus.

10 Tą pačią dieną, t. y. 2010 m. gegužės 25 d., informuotas apie laivo, kuris kitą dieną Strasbūre (Prancūzija) turėjo pasikrauti turbiną, kad nugabentų ją į Antverpeną (Belgija), gedimą, *Ultra-Brag* darbuotojas, kuris yra sunkiasvorių prekių gabenimo specialistas ir dirba eksporto reikalų vadovu, ketino ten nusiųsti laivą, atvežusį du transformatorius ir du dviejų ratų komplektus neiškrovus vieno iš transformatorių ir jo dviejų ratų. Tuo tikslu jis pirmiausia pasiteiravo Šveicarijos muitinės institucijų apie formalumus, kuriuos reikėtų atlikti, norint tai padaryti. Šios institucijos jį informavo, kad trumpalaikis reeksportas į Sąjungą nekelia problemų, bet apie tai reikėtų informuoti Vokietijos muitinės institucijas. Dėl automobilio gedimo šis darbuotojas negalėjo informuoti pastarųjų institucijų prieš baigiantis kompetentingos Vokietijos muitinės tarnybos darbo valandoms.

11 Tam, kad būtų laikytasi turbinos pakrovimo Strasbūre grafiko, minėtas darbuotojas 2010 m. gegužės 25 d. vakare informavo laivo kapitoną apie tai, kad pastarasis turi vykti į minėtą paskirties vietą kartu su transformatoriumi ir dviem ratais. Kertant sieną šios prekės Vokietijos muitinės institucijoms nebuvo pateiktos.

12 2010 m. gegužės 26 d. šis darbuotojas susisiekė su Vokietijos muitinės institucijomis.

13 2010 m. gegužės 27 d. laivas atvyko į Bazelio uostą (Šveicarija) iškrauti transformatoriaus ir dviejų ratų, o turbina liko laive, kad būtų gabenama į Antverpeną. Taigi Vokietijos muitinės institucijos nustatė, kad transformatorius ir du ratai buvo laive.

14 2010 m. rugpjūčio 9 d. sprendimu dėl importo muito nustatymo Leracho centrinė muitinė pareikalavo iš *Ultra-Brag* 122 470,07 EUR muito, nenurodydama jokio kito skolininko.

15 *Ultra-Brag* po to, kai buvo atmestas jos skundas, pareiškė ieškinį *Finanzgericht Baden-Württemberg* (Badeno-Viurtembergo finansų teismas, Vokietija). Ji teigė, kad importo muitai neturi būti taikomi, nes įvykdytos Muitinės kodekso 212a straipsnyje numatytos atleidimo nuo muitų sąlygos. Ji tvirtino, kad nesielgė akivaizdžiai aplaidžiai, kai patikėjo kvalifikuotam darbuotojui atlikti muitinės formalumus, ir įvykdė jai tenkančias priežiūros pareigas.

16 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad pagal minėto kodekso 202 straipsnio 3 dalies pirmą įtrauką skolininku muitinei gali būti laikomas darbdavys, jei galima manyti, kad jis savo veiksmais sudarė sąlygas neteisėtai įvežti prekes, su sąlyga, kad šie veiksmai gali būti prilyginti neteisėtam įvežimui kaip tokiam. Jis pažymi, kad klausimas, kokiu pagrindu darbdavio, kuris yra juridinis asmuo, veiksmai turi būti nagrinėjami, dar nebuvo išnagrinėtas, visų pirma kiek tai susiję su tuo, ar reikia atsižvelgti tik į juridinio asmens valdymo organų veiksmus, ar reikia atsižvelgti ir į vieno iš jo darbuotojų veiksmus, kurie yra tiesioginė neteisėto įvežimo priežastis, nes šis darbuotojas pas juridinį asmenį yra atsakingas už prekių vežimą.

17 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui taip pat kyla klausimas dėl *Ultra-Brag* dalyvavimo neteisėtai įvežant prekes, kaip tai suprantama pagal Muitinės kodekso 202 straipsnio 3 dalies antrą įtrauką, konkrečiau kalbant, dėl subjektyvios taikymo sąlygos, kurios reikalaujama pagal šią nuostatą, kaip matyti iš to, kaip vartojama frazė „žinoję arba, yra pagrindo manyti, turėję žinoti, kad [įvežimas] neteisėtas“. Jo teigimu, norint įvertinti šią subjektyvią taikymo sąlygą, būtina nustatyti, ar reikia žvelgti iš *Ultra-Brag* darbuotojo ar jos valdymo organų pozicijos.

18 Galiausiai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad reikia išnagrinėti, ar su akivaizdaus aplaidumo nebuvimu susijusi sąlyga, kad būtų galima pasinaudoti minėto kodekso 212a straipsnyje numatytu atleidimu nuo importo muitų, yra įvykdyta, o toks vertinimas turi būti atliekamas dėl darbuotojo, kuris faktiškai atliko pagrindinėje byloje nagrinėjamą operaciją, veiksmų.

19 Šiomis aplinkybėmis *Finanzgericht Baden-Württemberg* (Badeno-Viurtembergo finansų teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos tris prejudicinius klausimus:

„1. Ar Muitinės kodekso 202 straipsnio 3 dalies pirmą įtrauką reikia aiškinti taip, kad pagal Muitinės kodekso 202 straipsnio 3 dalies pirmą įtrauką juridinis asmuo, kaip prekes įvežęs asmuo, tampa muitinės skolininku, jei vienas iš jo darbuotojų, kuris nėra teisėtas jo atstovas, atlikdamas užduotis pagal savo kompetenciją sudarė sąlygas neteisėtai įvežti prekes?

2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai:

Ar Muitinės kodekso 202 straipsnio 3 dalies antrą įtrauką reikia aiškinti taip, kad:

a) juridinis asmuo (ir tada) dalyvauja neteisėtai įvežant prekes, kai vienas iš jo darbuotojų, kuris nėra teisėtas jo atstovas, atlikdamas užduotis pagal savo kompetenciją įvežant šias prekes veikia kartu ir

b) jei juridiniai asmenys dalyvavo neteisėtai įvežant prekes pagal subjektyvią taikymo sąlygą – „ir žinoję arba, yra pagrindo manyti, turėję žinoti“, reikia vertinti pas juridinį asmenį atitinkamą darbą atlikusio fizinio asmens veiksmus, net jeigu jis nėra teisėtas juridinio asmens atstovas?

3. Jeigu į pirmąjį arba antrąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

Ar Muitinės kodekso 212a straipsnį reikia aiškinti taip, kad, juridinio asmens atveju vertinant, ar asmuo, dalyvavęs neteisėtai įvežant prekes, elgėsi nesąžiningai arba akivaizdžiai aplaidžiai, reikia atsižvelgti tik į juridinio asmens arba jo organų elgesį, ar šiam juridiniam asmeniui reikia priskirti pas jį dirbančio ir atitinkamą užduotį pagal savo funkcijas atlikusio fizinio asmens elgesį?“

Dėl prejudicinių klausimų

Pirminės pastabos

20 Pirmiausia pažymėtina, kad pagal Muitinės kodekso 202 straipsnio 1 dalies a punktą skola muitinei atsiranda neteisėtai įvežant prekes. Pagal tą pačią dalį prekių įvežimas laikomas neteisėtu, jeigu prekės nebuvo pateiktos muitinei pagal minėto kodekso 38–41 straipsnių nuostatas.

21 Be to, to paties kodekso 202 straipsnio 3 dalies nuostatų tikslas – nustatyti skolą muitinei, atsiradusią neteisėtai įvežus prekes į Sąjungos teritoriją, turinčius asmenis siekiant bendrojo intereso – saugoti Sąjungos finansinius interesus.

22 Tuo tikslu trijose šio kodekso 202 straipsnio 3 dalies įtraukose paaiškintas asmens, pripažinto skolininku dėl jo dalyvavimo neteisėtai įvežant prekes, „dalyvavimas“. Taigi pirmoje įtraukoje kaip skolininkas nurodomas asmuo, neteisėtai įvežęs prekes, t. y. asmuo, kuris paprastai turėjo sutvarkyti muitinės dokumentus ir įvykdyti muitinės deklaranto pareigas. Antra ir trečia įtraukos susijusios su asmenimis, kurie, nors ir neturi tvarkyti muitinės dokumentų pagal minėto kodekso nuostatas, vis dėlto buvo susiję su neteisėtu prekių įvežimu arba prieš jį, arba iškart po jo.

23 Būtent šiais svarstymais reikia vadovautis atsakant į pateiktus klausimus.

Dėl pirmojo klausimo

24 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Muitinės kodekso 202 straipsnio 3 dalies pirmą įtrauką reikia aiškinti taip, kad juridinis asmuo, kurio darbuotojas, nebūdamas teisėtas jo atstovas, savo veiksmais sudarė sąlygas neteisėtai įvežti prekes į Europos Sąjungos muitų teritoriją, gali būti laikomas skolininku, kuriam tenka dėl šio įvežimo atsiradusi skola muitinei.

25 Pirmiausia iš šio kodekso 202 straipsnio 3 dalies teksto matyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė plačiai apibrėžti asmenis, kurie neteisėto prekės, už kurią turi būti mokami importo muitai, įvežimo atveju gali būti laikomi muitinės skolininkais, ir kad jis, be to, siekė nustatyti išsamias sąlygas, kurioms esant asmuo yra laikomas muitinės skolininku (žr. 2004 m. rugsėjo 23 d. Sprendimo *Spedition Ulustrans*, C-414/02, EU:C:2004:551, 25 ir 39 punktus; 2005 m. kovo 3 d. Sprendimo *Papismedov ir kt.*, C-195/03, EU:C:2005:131, 38 punktą ir 2011 m. lapkričio 17 d. Sprendimo *Jestel*, C-454/10, EU:C:2011:752, 12 ir 13 punktus).

26 Be to, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad minėto kodekso 202 straipsnio 3 dalies pirmoje įtraukoje nurodomas prekes neteisėtai įvežęs „asmuo“, nekonkretizuojant, ar tai fizinis, ar juridinis asmuo. Vadinasi, skolininku, turinčiu skolą muitinei, gali būti laikomas bet kuris „asmuo“, kaip jis suprantamas pagal minėtą nuostatą, t. y. asmuo, kuris turi būti laikomas savo veiksmais sudariusiu sąlygas neteisėtai įvežti prekes (žr. 2004 m. rugsėjo 23 d. Sprendimo *Spedition Ulustrans*, C-414/02, EU:C:2004:551, 26 punktą ir 2005 m. kovo 3 d. Sprendimo *Papismedov ir kt.*, C-195/03, EU:C:2005:131, 39 punktą).

27 Nagrinėjamu atveju, kaip matyti iš prašyme priimti prejudicinį sprendimą esančios informacijos, prekes į Sąjungos teritoriją įvežė laivo kapitonas: jis vežė jas į šioje teritorijoje esantį vidaus vandenų uostą asmens, kuris juos abu įdarbinusioje įmonėje yra eksporto reikalų vadovas, nurodymu. Šis kapitonas yra asmuo, kuris, remiantis Muitinės kodekso 40 straipsniu, turėjo pateikti prekes muitinei nurodydamas šiame straipsnyje numatytą bendrąją deklaraciją arba muitinės deklaraciją.

28 Neatlikęs šių veiksmų, laivo kapitonas neteisėtai įvežė prekes į Sąjungos muitų teritoriją, o tai, remiantis minėto kodekso 202 straipsnio 3 dalies pirma įtrauka, jį padaro skolininku, kuriam tenka dėl to atsiradusi skola muitinei.

29 Tačiau to, kad darbuotojas neteisėtai įveža prekes į Sąjungos muitų teritoriją, negali pakakti tam, kad būtų atmesta galimybė, jog jį įdarbinęs fizinis ar juridinis asmuo negali būti laikomas skolininku, kuriam pagal to paties kodekso 202 straipsnio 3 dalies pirmą įtrauką tenka dėl šio neteisėto įvežimo atsiradusi skola muitinei.

30 Šiuo klausimu pažymėtina, kad tuo atveju, kai, esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, darbuotojas neteisėtai įveža prekes neperžengdamas darbdavio jam patikėtos užduoties ribų ir vykdydamas jam šiuo tikslu kito to paties darbdavio darbuotojo, įgalioto veikti šiuo klausimu vykdant savo paties funkcijas, pateiktus nurodymus, pirmasis darbuotojas tik veikia pagal savo kompetenciją darbdavio vardu ir sąskaita.

31 O jeigu prekes į Sąjungos muitų teritoriją neteisėtai įveža darbuotojas darbdavio vardu ir sąskaita, pastarasis turi būti laikomas asmeniu, kuris savo veiksmais sudarė sąlygas neteisėtai įvežti (šiuo klausimu žr. 2004 m. rugsėjo 23 d. Sprendimo *Spedition Ulustrans*, C-414/02, EU:C:2004:551, 29 punktą).

32 Todėl tokiu atveju, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje, darbdavys pagal Muitinės kodekso 202 straipsnio 3 dalies pirmą įtrauką gali būti laikomas skolą muitinei, atsiradusią neteisėtai įvežus prekes, turinčiu asmeniu.

33 Be to, tai, kad nei darbuotojas, kuris sudarė sąlygas neteisėtai įvežti prekes, nei darbuotojas, kuriam jis yra pavaldus ir kurio nurodymu veikė, nėra juos įdarbinusio juridinio asmens teisėti atstovai, negali turėti įtakos šiai išvadai, nes tam, kad minėto kodekso 202 straipsnio 3 dalies pirma įtrauka būtų taikoma darbuotojo, kuris sudarė sąlygas neteisėtai įvežti, darbdaviui, nereikalaujama jokios kitos sąlygos, išskyrus tai, kad šis darbdavys turėtų būti „asmuo“, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą.

34 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Muitinės kodekso 202 straipsnio 3 dalies pirmą įtrauką reikia aiškinti taip, kad juridinis asmuo, kurio darbuotojas, nebūdamas teisėtas jo atstovas, sudarė sąlygas neteisėtai įvežti prekes į Sąjungos muitų teritoriją, gali būti laikomas asmeniu, kuriam tenka dėl šio įvežimo atsiradusi skola muitinei, jeigu šis darbuotojas atitinkamas prekes įvežė neperžengdamas jo darbdavio patikėtos užduoties ribų ir vykdydamas šiuo tikslu kito to paties darbdavio darbuotojo, įgalioto veikti šiuo klausimu vykdant savo paties funkcijas, pateiktus nurodymus, taigi veikė pagal savo kompetenciją darbdavio vardu ir sąskaita.

35 Atsižvelgiant į atsakymą į pirmąjį klausimą, į antrąjį klausimą atsakyti nereikia.

Dėl trečiojo klausimo

36 Trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Muitinės kodekso 212a straipsnį reikia aiškinti taip, kad vertinant, ar darbdavys, kuris yra juridinis asmuo, elgėsi nesąžiningai arba akivaizdžiai aplaidžiai, kaip tai suprantama pagal šį straipsnį, reikia ne tik atsižvelgti į patį darbdavį, bet ir priskirti jam šio juridinio asmens darbuotojo ar darbuotojų, kuriems buvo pavesta įvežti atitinkamas prekes į Sąjungos muitų teritoriją vykdant atitinkamas funkcijas, elgesį.

37 Pagal minėto kodekso 212a straipsnį muitų teisės aktais numatytas palankus muitų tarifo režimas, neapmokestinimas arba visiškas ar dalinis atleidimas nuo importo arba eksporto muitų taikomas ir tais atvejais, kai pagal to paties kodekso 202–205 straipsnius susidaro skola muitinei, jeigu atitinkamas asmuo nesielgė nesąžiningai arba akivaizdžiai aplaidžiai ir jeigu toks asmuo pateikia įrodymą, kad „įvykdytos kitos [palankaus režimo, neapmokestinimo arba atleidimo nuo muitų taikymo] sąlygos“.

38 „Atitinkamo asmens“, kaip jis suprantamas pagal Muitinės kodekso 212a straipsnį, sąvoka, atsižvelgiant į šio straipsnio tekstą, turi būti suprantama kaip susijusi su bet kuriuo fiziniu ar juridiniu asmeniu, kuris pagal vieną iš minėto kodekso 202–205 straipsnių laikomas skolą muitinei turinčiu asmeniu, be kita ko, dėl to, kad šis asmuo savo veiksmais sudarė sąlygas neteisėtai įvežti prekes į Sąjungos muitų teritoriją.

39 Tokiomis kaip pagrindinės bylos aplinkybėmis, siekiant įvertinti darbdavio, kuris yra juridinis asmuo, nesąžiningo arba akivaizdžiai aplaidaus elgesio egzistavimą, reikia atsižvelgti ne tik į patį darbdavį, bet ir į darbuotojo ar darbuotojų, kurie, neperžengdami darbdavio patikėtos užduoties ribų, taigi, veikdami pagal savo atitinkamą kompetenciją darbdavio vardu ir sąskaita, sudarė sąlygas neteisėtai įvežti prekes, elgesį.

40 Taip pat pažymėtina, jog tai, kad atitinkami darbuotojai nėra juos įdarbinusio juridinio asmens organai arba teisėti atstovai, neturi įtakos išvadai, kad ankstesniame šio sprendimo punkte nurodytomis aplinkybėmis darbdavio, kuris yra juridinis asmuo, nesąžiningo arba akivaizdžiai aplaidaus elgesio egzistavimas vertinamas atsižvelgiant ir į šių darbuotojų elgesį.

41 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į trečiąjį klausimą reikia atsakyti, kad Muitinės kodekso 212a straipsnį reikia aiškinti taip, kad vertinant, ar darbdavys, kuris yra juridinis asmuo, elgėsi nesąžiningai arba akivaizdžiai aplaidžiai, kaip tai suprantama pagal šį straipsnį, reikia ne tik atsižvelgti į patį darbdavį, bet ir priskirti jam darbuotojo ar darbuotojų, kurie, neperžengdami jų darbdavio patikėtos užduoties ribų, taigi, veikdami pagal savo atitinkamą kompetenciją darbdavio vardu ir sąskaita, sudarė sąlygas neteisėtai įvežti prekes, elgesį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

42 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti tas teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

1. **1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, iš dalies pakeisto 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1791/2006, 202 straipsnio 3 dalies pirmą įtrauką reikia aiškinti taip, kad juridinis asmuo, kurio darbuotojas, nebūdamas teisėtas jo atstovas, sudarė sąlygas neteisėtai įvežti prekes į Sąjungos muitų teritoriją, gali būti laikomas asmeniu, kuriam tenka dėl šio įvežimo atsiradusi skola muitinei, jeigu šis darbuotojas atitinkamas prekes įvežė neperžengdamas jo darbdavio patikėtos užduoties ribų ir vykdydamas šiuo tikslu kito to paties darbdavio darbuotojo, įgalioto veikti šiuo klausimu vykdant savo paties funkcijas, pateiktus nurodymus, taigi veikė pagal savo kompetenciją darbdavio vardu ir sąskaita.**

2. **Reglamento Nr. 2913/92, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 1791/2006, 212a straipsnį reikia aiškinti taip, kad vertinant, ar darbdavys, kuris yra juridinis asmuo, elgėsi nesąžiningai arba akivaizdžiai aplaidžiai, kaip tai suprantama pagal šį straipsnį, reikia ne tik atsižvelgti į patį**

darbdavį, bet ir priskirti jam darbuotojo ar darbuotojų, kurie, neperžengdami jų darbdavio patikėtos užduoties ribų, taigi, veikdami pagal savo atitinkamą kompetenciją darbdavio vardu ir sąskaita, sudarė sąlygas neteisėtai įvežti prekes, elgesį.

Parašai.